

Sygn. akt II UK 102/05

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Beata Gudowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

SSN Herbert Szurgacz

Protokolant Dorota Białek

w sprawie z wniosku E.T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi we W.

z udziałem zainteresowanego G. A.

o ubezpieczenie społeczne i zasiłek chorobowy,

po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 15 marca 2006 r.,

kasacji wnioskodawczynie od wyroku Sądu Apelacyjnego we W.

z dnia 19 stycznia 2005 r., sygn. akt III AUa .../03,

odrzuca kasację.

Uzasadnienie

Zakład Ubezpieczeń Społecznych - Oddział we W. decyzją z dnia 26 marca 1998 r. stwierdził, że E.T. – mimo zgłoszenia – nie podlega ubezpieczeniu społecznemu pracowników, a następnie, powołując się na ten brak, decyzją z dnia 30 marca 1998 r. odmówił prawa do zasiłku chorobowego za objęty wnioskiem okres od dnia 23 grudnia 1997 r. do dnia 31 marca 1998 r.

Sąd Okręgowy oddalił odwołanie, w którym wnioskodawczynie twierdziła, że była ubezpieczonym pracownikiem od dnia 15 listopada 1997 r. i domagała się

uchylenia obydwu decyzji oraz nakazania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych wypłatę zasiłku.

Sąd Apelacyjny - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W. wyrokiem z dnia 19 stycznia 2005 r. oddalił apelację wnioskodawczynie uznawszy, że przeprowadzone postępowanie dowodowe i ocena zgromadzonego materiału dowodowego uzasadniały stwierdzenie pozorności zgłoszenia do ubezpieczenia wobec nieudowodnienia wykonywania przez wnioskodawczynię pracy po zawarciu umowy (w dniu 15 listopada 1997 r.) do dnia 18 listopada 1997 r. kiedy stała się do pracy niezdolna.

W kasacji E. T. wniosła o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w całości, a także o uchylenie w całości poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania. W ramach pierwszej podstawy kasacyjnej podniosła niewłaściwe zastosowanie § 12 i § 13 pkt 1 i 2 i § 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1990 r. w sprawie wysokości i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia społecznego oraz rozliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego (Dz.U. z 1993 r., nr 68, poz. 330) w związku z art. 4 ust. 6, art. 4² ust. 2 i art. 33 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1989 r. Nr 25, poz. 137 ze zm.) wobec uznania, że została zgłoszona do ubezpieczenia już po zajściu ryzyka ubezpieczeniowego. Jako drugą podstawę kasacji wskazała naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegające na uznaniu, że została zatrudniona, gdy była w ciąży, oraz że umowa o pracę została zawarta bez zamiaru jej wykonywania, a tylko w celu uzyskania świadczenia z ubezpieczenia społecznego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Żądanie przyznania prawa do zasiłku chorobowego obligowało organ rentowy i Sądy obu instancji do oceny spełniania przez skarżącą ustawowych warunków nabycia prawa do tego świadczenia. Jednym z warunków wymagających wyjaśnienia było podleganie od dnia 15 listopada 1997 r. ubezpieczeniu

społecznemu na podstawie art. 4 pkt 1, art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1 w związku z art. 11 ust 1 ustawy z dnia 18 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 137, poz. 887 ze zm.) oraz w związku z art. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (jednolity tekst - Dz.U. z 2005 r. Nr 31, poz. 267). Ta kwestia była jednak roztrząsana tylko jako przesłanka nabycia prawa i nie stanowiła samodzielnego przedmiotu postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2001 r., II UZ 14/01, OSNP 2003 nr 2, poz. 48).

Tak więc sprawa niniejsza jest sprawą o prawo majątkowe w rozumieniu art. 392¹ § 1 k.p.c., nieobjętą katalogiem wyjątków przewidzianych w art. 392¹ § 1 k.p.c. O dopuszczalności wniesionej kasacji decyduje więc wartość przedmiotu sporu stanowiąca kwotę zasiłku chorobowego za okresy, których dotyczyła decyzja (por. między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2001 r., II UZ 14/01, OSNP 2003 nr 2 , poz. 48, z dnia 17 stycznia 2001 r., II UZ 144/00, OSNAPIUS 2002 nr 19, poz. 473 raz z dnia 24 maja 2005 r., I UZ 7/05, OSNP 2006 nr 5-6 poz. 101).

Kwota dochodzonego przez skarżącą zasiłku bez wątpienia nie przekracza dziesięciu tysięcy złotych, więc kasacja – jako niedopuszczalna na podstawie art. 392¹ § 1 zdanie pierwsze k.p.c. – podlega odrzuceniu (art. 393⁸ § 1 k.p.c. w związku z art. 393⁵ k.p.c.)